

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 56

Girona, dimecres, 20 de gener de 1937

DIARI DE LA TARDA

Per què «Treball»
no parla del pa, del
drapaire i de la Ca-
serna Lenin?

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

FRONT OBRER ÉS FRONT DE VICTÒRIA

Cap organització pot ostentar en aquest sentit una conducta tan justa i rectilínea com el P.O.U.M. Era a les acaballes del 1933, quan el Bloc Obrer i Camperol llançava la consigna d'Aliança Obrera.

La política claudicant de la coalició republicano-socialista desembocava en un carreró gairebé sense sortida: la desfeta electoral de novembre.

L'empenta revolucionària de les masses havia minvat des del 14 d'abril al compàs de les reculades governamentals. La demagògia esquerrana havia consumit fins el darrer tòpic de la flamarada verbalista.

Els problemes vitals continuaven mancats de solució. Es regatejà l'Estatut i es discutiren les nostres llibertats fins a convertir a Catalunya en una mercaderia que es comprava i es venia pels passadissos del Congrés.

Abordaren el problema de la terra, donaren a llum projectes i més projectes, finiren aprovant una Reforma Agrària, tan tímida en el fons com embullada en la forma.

Durant la trista experiència esquerrana, la burgesia havia començat a sortir dels cataus fins a recuperar totes les posicions perdudes en aquell eufòric 14 d'abril. La República era seva i ben seva. L'any 33 obria negres perspectives al moviment proletari.

El Bloc Obrer i Camperol senyalà a la classe treballadora el veritable camí de la victòria: Aliança Obrera.

Un any després el proletariat asturià escrivia amb sang la pàgina més gloriosa de la seva Història sota el signe d'Aliança Obrera. La Commune asturiana era una punyalada mortal contra el feixisme en gestació. Trontollà el segon bienni, que moria el 16 de febrer, víctima de l'heroica gesta dels miners.

Un imperdonable oblit presidí la política governamental del febrer ençà i que la tàctica petit burgesa del primer bienni ens portà a la desfeta de novembre, i que la consigna d'Aliança Obrera adaptada pels lluitadors d'octubre havia permès el redreçament victoriós de febrer.

Dia darrera dia, proclamà el nostre Partit la necessitat apremiant de reconstituir el Front Unic de la classe treballadora.

El comunisme oficial llançava, però, una nova consigna: Front Popular, que, a fi de comptes, era una segona edició de la trisíssima coalició republicano-socialista.

Ben aviat en palpàrem les conseqüències: cinc mesos han estat suficients a la burgesia per tal d'enllestir el moviment feixista. Heus ací els fruits de la tolerància, de la claudicació i de la incapacitat petit burgesa.

I pensar que partits obrers fan mans i mànigues per resuscitar-la i enfortir-la, hipotecant, àdhuc, l'esdevenidor proletari! Avui més que mai Front Obrer, que és Front de Victòria.

GUIO Els sabotejadors de l'escola

L'escola del poble, l'escola laica, l'escola única, és innoblement rebaixada pels pobres d'esperit adictes als principis retrògrads i absurds de la pedagogia religiosa.

Es atacada, precisament, en llur aspecte més simpàtic: la coeducació. La convivència del nen i la nena; la formació simultànea d'ambdós sexes, és un fet que provoca tanta indignació en la fosca consciència d'alguns pares, que fins s'atreveixen a afrontar les conseqüències d'una severa sanció.

Ho suposem, perquè no es comprén d'altra manera la campanya insolent, infamant i desvergonyida que respecte a aquest punt porten a cap alguns elements, pares la majoria d'escolars de la població. Es murmura que si en el Grup tal ocorre tal fet entre aquest i aquella...; que si la nena..., que si el nen..., que si el mestre... En fi, talment com si pretingués atribuir-li categoria de casa de prostitució.

Subleva la perversa intenció dels agents del clericalisme. Fereix l'ànima del mestre, tamany menyspreu a la infància i a l'escola.

El noi i la noia treballant junts, formant-se junts, aprenen a respectar-se i a estimar-se com veritables companys. Si volem moralitzar les relacions sexuals, ho deiem ja l'altre dia, hem de començar provocant el mutu coneixement de les personalitats. L'amor que pugui més tard fluir dels lligams de la camaraderia escolar, serà sentit i conscient. L'instint serà superat. Les relacions esdevindran més nobles, més morals.

Aquest és el nostre convenciment i el de totes les persones sensates i honrades. Tenim al nostre favor, ultra la lògica del raonament, la constatació per l'experiència.

Ara només ens resta advertir als directores de Grups que denunciïn els cassos concrets a l'autoritat competent.

Aquesta farà emmudir les males llengües.

Un pas endavant

L'ofensiva lleial a Madrid

Madrid segueix constituint la preocupació màxima del proletariat espanyol. Més encara: del proletariat internacional. El dramàtic interès que desperta avui la defensa de Madrid és solament comparable — o major encara al de la defensa de Petrograd al 1919.

Ni un per un sol instant — i n'hi ha hagut de veritables difícils — hem admès nosaltres la idea de que Madrid pogués caure a mans de l'enemic. No obstant Madrid constitueix per a tots els treballadors espanyols una obsessió anguniosa. Fins aquest moment no s'ha fet, realment, més que resistir. Sabíem nosaltres que els feixistes preparaven contra Madrid una nova ofensiva de gran envergadura, al servei de la qual hi i posaven milers d'homes i els mitjans tècnics i l'estratègia guerrera, d'un científisme feroç, dels alemanys en aitals circumstàncies i ens ha produït una intensa emoció, una extraordinària alegria, la notícia arribada ahir a la nostra redacció, i que ja esmentàvem, referent a la presa del "Cerro Rojo", abans dit "Cerro de los Angeles", per les tropes antifeixistes. La presa del famós Cerro fou saludada amb entusiasme pels feixistes. La seva reconquesta ara deu ésser saludada amb goig per tot el proletariat espanyol i internacional. Aquesta posició, té, en efecte, una importància estratègica de primer ordre. Des d'ella es domina tota la plana.

DEMA, DIJOUS
13. ANIVERSARI
DE LA MORT DE

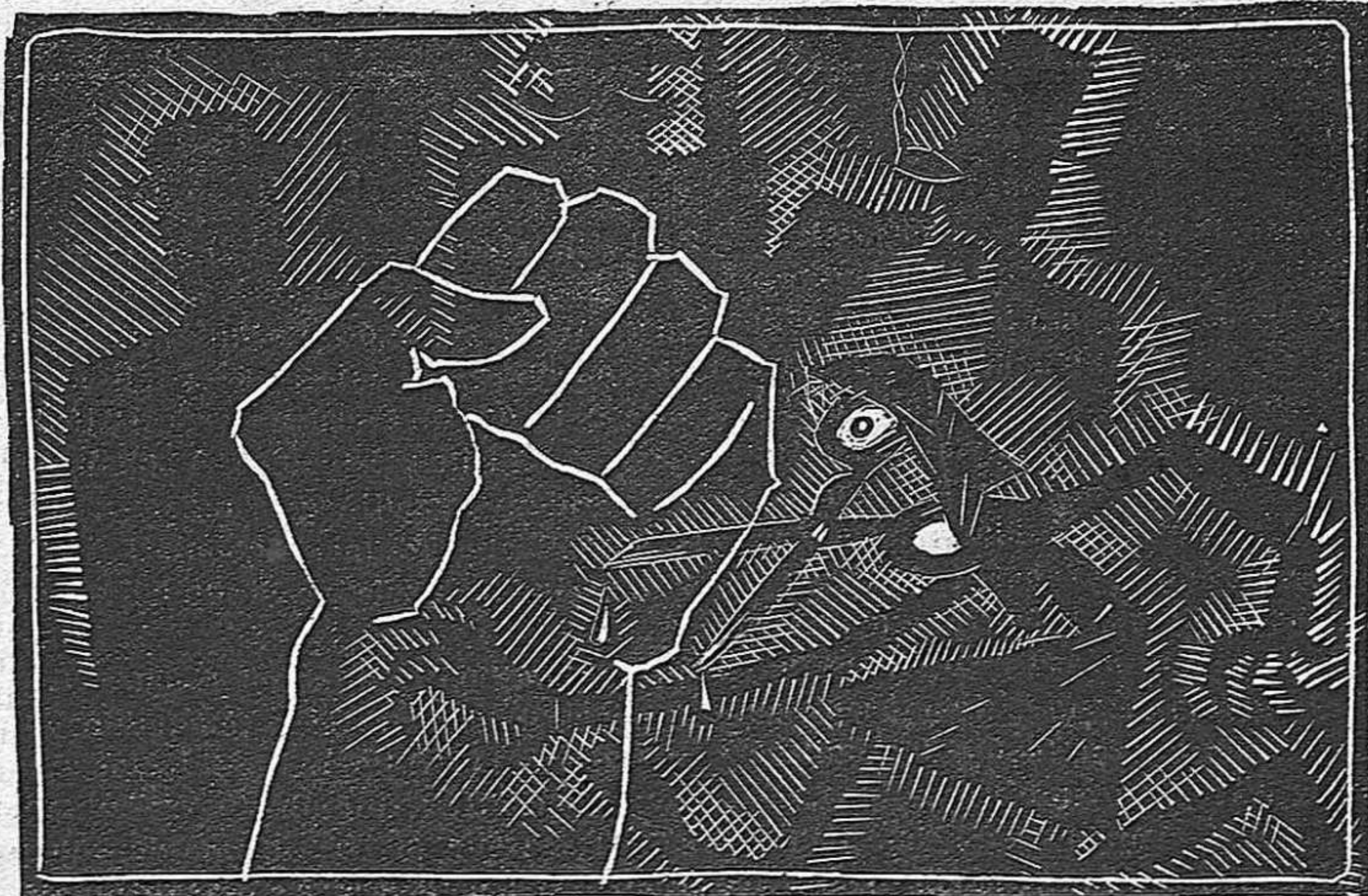
LENIN

L'ESPURNA publicarà un interessantíssim número extraordinari amb el següent

SUMARI: Lenin i la denominació del Partit per J. Quer; Lenin i la democràcia obrera per Martí; Krupskaja per Gracieta; Recordem Lenin per Gayolà; Iskra i Uperiod per Wladi; «Testament» de Lenin (fragments); Un gran retrat de Lenin a dues tintes

Aquesta victòria, juntament amb la de la presa definitiva de l'Hospital Clínic, a la Moncloa, deuen constituir el començ de noves operacions i de noves victòries de gran envergadura.

Amb aquest motiu, tenim de mantenir-nos, amb tota energia, en els següents punts de vista: la defensa de Madrid, la salvació de Madrid, és l'obra de tot el poble espanyol, de tota la classe treballadora espanyola. S'ha d'ajudar a Madrid, per tots els mitjans, a tota costa. I un dels mitjans més positius, més eficaces, consisteix en desencadenar l'ofensiva contra el feixisme a tots els fronts, a fi de què l'enemic no pugui seguir concentrant les seves millors forces i els seus més valuosos mitjans sobre Madrid. Solament d'aquesta manera podrem aconseguir la ràpida i total exterminació del feixisme tan nacional com internacional.

Ja hi tornem a ésser!
Altre cop D.ª Anastàsia treu el nas i darrera seu comencen a dibuixar-se a l'ombra de les repugnants siluetes dels seculars explotadors del poble a les maniobres de l'antiga política.
Però, hi ha el 19 de juliol. Proletariat, no dormis. Tot el poder et pertoca. TOT EL PODER AL PROLETARIAT.

